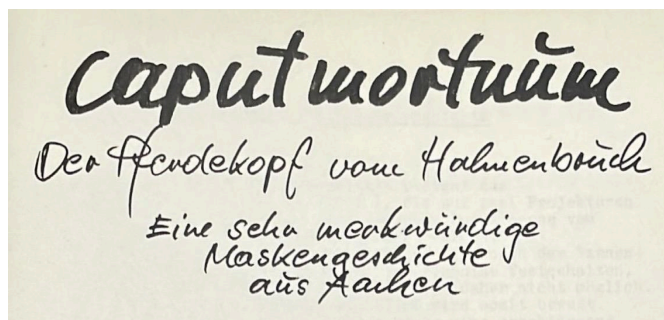

Scènevoortgang van het verhaal --- 1973/1974

Een tweedelig maskerverhaal wordt verteld in een filmachtige reeks foto's:

(Het eerste deel van het verhaal)

Een groep jonge mensen besluit op een ongebruikelijk tijdstip midden in de zomer een masker op te zetten en ervaart in de loop van een dag zeer vreemde transformaties.

De dag begint zorgeloos en vrolijk met allerlei kattenkwaad op de straathoeken en fonteinpleinen in de binnenstad van Aken. Je dwaalt met kleurrijke maskers door de omgeving, winkelt op de markt, verbaast de vreedzame burgers, zwemt in het meer of springt opgewekt door de parken.

Het lijkt alsof je achter het masker de alledaagse gezichten kunt vergeten. Midden op de dag schijnt de zon warm en uitnodigend, aan de rand van het bos wordt een levendig zomerfestival gevierd.

(Het tweede deel van het verhaal)

Je danst en feest en geniet van de geurige, eindeloos groene weide.

Maar plotseling wordt het lichtvoetige spel onderbroken:

Het fantoomachtige uiterlijk van het hoofd van een zwart paard verandert abrupt het tafereel; Een meisje blijft dansen en danst extatisch op haar dood.

In paniek vluchten de maskers het bos in, waar ze worden achtervolgd door duizend beelden van angst. Als ze terugkeren naar de zomerweide, vinden ze het levenloze meisje: een wit paardenhoofd kroont haar lichaam.

De Zwarte Dood heeft haar getransformeerd en gemarkeerd met zijn masker. De maskerade is een spel op leven en dood geworden.

Met bleke gezichten bewegen de maskers zich nu van de hoge weide naar de avondvelden en een grote melancholie van verdriet vult hun optreden. Als symbool van stilte draagt een meisje met een wit gezicht het hoofd van het paard voor de begrafenisstoet uit.

- C A P U T M O R T U U M -

Het spel eindigt met een mysterieuze viering van de nacht.

Stadia van de ervaren geschiedenis verschijnen opnieuw in een andere vorm. De gemaskerde figuren van het nachtelijke ceremonieel dragen opnieuw het hoofd van het witte paard buiten de stad en verbranden het in de donkere velden.

De meisjesfiguur van de nacht komt voor de laatste keer tevoorschijn uit de mistige nevel van de volgende ochtend en draagt de 'lege fotolijst van de geschiedenis' over de velden voordat ze verdwijnt tussen de knoestige beuken op de sloot.

E-Mail: blaustich.aachen@gmail.com